

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLINE AEGKIRI.

Nr. 46 (204)

14. novembril 1925 a.

V. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—

Siseministriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
 aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k 1,29—1,23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 103

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.—	1/4 lehek. Mk. 1000.—
1/2 „ „ 2000.—	1/8 „ „ 500.—
1/3 „ „ 1350.—	1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—

Lehe eesküljel 75%^o, tekstis 100%^o kallim.

Adressi muutmise 30 mk.

Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) Eugen Maddison, Kas administratiiv asutusel või võimul on õigus muuta tema poolt tehtud mitteseaduspärast toimingut. 2) Dr. Albrecht Böhme järele, Näpujalgede võtmise ümberkorraldamisest Saksenis. 3) Politseiametnikkude elutingimustest maal. 4) Asjaajamise lihtsustamisest politseis. 5) Ametlik osa. 6) Väljamaalt. 7) Küsimused ja kostmised. 9) Kuulutused.

Kas administratiiv asutusel või võimul on õigus muuta tema poolt tehtud mitteseaduspärast toimingut.

Eugen Maddison.

Õigusliku korra üheks peatingimuseks, mille olemasolust on huvitatud nii riigivõim, kui ka kodanikud, on kahtlemata see, et tekkivates õiguslikkudes vahekordades valitseks kindlus ja püsivus, iseäranis on see tingimus tähtis neis vahekordades, mis tekivad administratiiv võimude toimingute tagajärjel.

Õiguslik kord ei või leppida sarnase olukorraga, kus täna tekkinud õigusi võiks administratiiv võim homme oma äranägemisel jälle kaotada, muuta või tühistada. On õigused kord tekkinud, siis peavad nemad püsima seni, kuni need seaduslikud eeldused, mis nende tekkimiseks olid vajalised, veel maksvad on. Kuid ühtlasi on maksev ka eeldus, et toimingud, mille taga-

järjel tekkisid ühed või teised õiguslikud vahekorrad, tekkisid ühed või teised õigused, on tehtud kompetentse asutuse või võimu poolt, on tehtud tema võimu piirides, on tehtud kõigiti kokkukõlas selle kohta maksvate seaduste või määrustega. Igapäevane elu aga näitab, et ei ole kõigil juhtumistel sellest kinni peetud, et on eksitud selle eelduse vastu.

Tahtmata tõuseb küsimus, kas on otsuse või korralduse tegijal võimul või asutusel õigus oma mitteseaduspärast otsust või korraldust muuta, kui tuleb ilmsiks otsuse või korralduse

mitteseaduspärasus. Kui välja minna seisukohast, et õiguslikud vahekorrad või õigused, mis kord vastava administratiiv asutuse või võimu otsuse või korralduse tagajärjel on tekkinud, püsima peavad õigusliku korra huvides, siis tuleks küsimuse peale vastata eitavalt. Ümberpöörduvalt, kui arvestada sellega, et administratiiv asutuse või võimu korraldused ja otsused või üldse toimingud on maksvad, kui need on tehtud kõigiti kokkukõlas maksvate seaduste või määruste nõuetega, tuleks küsimuse peale vastata jaatavalt. Iseenesest on selge, et üldhuvides ei võiks esimesele ega teisele seisukohale tervelt kalduda. Siin ei saaks käia otse rada, vaid tuleb iga juhtumist eraldi kaaluda, tuleb tingimata otsida kompromisse, mis lepiks mõlemad seisukohti. Leida neid kompromisse, tõmmata tarvilikke sihtjooni, võimaldada nii üldhuvide kui ka üksikute isikute kaitset oleks aga kohtute ülesanne. Tooks siin mõned näited, mis võimaldaksid küsimust selgitada.

Nagu teada, antakse Vabriku- ja käsitööstusseaduse (S. K. XI k. 2 j. 1913. a. väljaanne) § 182. ettenähtud valgustusmineraalõlide, nafta ning naftasaaduste ladude ehitamiseks ja pidamiseks sellekohased load kaubandus-tööstusministeeriumitelt vastavate linna- või maakonnavalitsuste ettepanekul (§ 183 ja Vabariigi Valitsuse määrus 7. oktoobrist k. a. valgustusmineraalõlide, nafta ning naftasaaduste ladude ehitamiseks ja pidamiseks lubade väljaandmise asjus, § 1, „Riigi Teataja“ nr. 157/158 — 1925. a.). Sama seaduse § 193 järgi antakse load mineraalvalgustusõlide ja naftasaaduste müügiks vähesel arvul (производство розничной продажи) linnades linnavalitsuste poolt kokkuleppel politsei võimudega, maal — maakonna politsei ülemate poolt. Oletame nüüd, et linnavalitsus või maakonna politsei ülem on loa välja andnud § 182 ettenähtud mineraalvalgustusõlide, nafta ja naftasaaduste ladude ehitamiseks ja pidamiseks. Kas on välja antud luba maksev või mitte? Minu arvates, on ta tühi, sest ta on välja antud asutuse poolt, kelle kompetentsi ei kuulunud sarnaste lubade väljaandmine. Temaga ei tule üldse arvestada kodanikkudel ega ka ametasutustel, ja loa väljaandmise otsust tuleb muuta. Seda võib teha linnavalitsus iseseisvalt või siseministri ettepanekul (Omavalitsuse ajutise järelevalve

seaduse § 5, „Riigi Teataja“ nr. 78 — 1919. a.) või kohus siseministri protesti puhul (ibid.), kui otsus on tehtud linnavalitsuse poolt; on otsus aga tehtud maakonna politsei ülema poolt, siis — viimane ise või politsei peavalitsus.

Võtame teise näite: maanõukogu määruse Eesti demokraatlike Vabariigi kodakondsuse kohta („Riigi Teataja“ nr. 4 — 1918. a.) § 6 järgi oli siseministeeriumile antud õigus välisriikide kodanikke Eesti kodakondsusse vastu võtta, kui nad vähemalt 5 aastat on alaliselt elanud Eesti Vabariigi piirides. Tähenatud paragrahvi täiendati Vabariigi Valitsuse poolt 27. augustil 1920. a. Ajutise valitsemise korra § 12-a korras vastuvõetud märkusega, mis kõlas järgmiselt: „Vabariigi Valitsusele antakse õigus § 6 tähendatud 5-aastast tähtaega lühendada ehk ka hoopis ära jätta“ („Riigi Teataja“ nr. 137/138 — 1920. a.). Oletame, et siseministeerium tegi otsuse kedagi vastu võtta, kes ei vastanud § 6. nõuetele, tol ajal, kui § 6. ei olnud veel täiendatud märkusega, või tegi otsuse märkuse maksvuse ajal, s. t. tol ajal, kui sarnase isiku kodakondsusse vastuvõtmine oleneb Vabariigi Valitsuselt. Kas võib neid otsusi maksvateks lugeda? Minu arvates — ei või, sest esimesel juhtumisel ei kuulunud sarnase otsuse tegemine siseministeeriumi ega ka kellegi teise asutuse võimkonda, teisel juhtumisel aga oli selleks kompetentne Vabariigi Valitsus. Järjekult — sarnaste otsustega oleks tulnud arvestada, kui tühist otsustega, milliste äramuutmine kuulub otsusetegija asutuse (käesoleval juhtumisel siseministeeriumi) või iearkiliselt kõrgemal seisva asutuse võimkonda (kõnesoleval juhtumisel ei oleks kõrgemat asutust); võiks arvata Vabariigi Valitsust, kuid maksvad seadused volitavad selleks Vabariigi Valitsust ainult üksikutel juhtumistel, näit., rekviireerimise ja kahjude hindamise komisjonide ja peakomisjoni kohta käiva määruse § 29 ettenähtud juhtumistel („Riigi Teataja“ nr. 14 — 1919. a. ja nr. 25 — 1921. a.). Riigikohus on aga, nähtavasti, selles asjas teisele seisukohale asunud, nagu seda tõendavad tema poolt hiljuti (3. novembril) tehtud otsused Agapov'i ja Tschumikov'i asjus. Kahjuks ei ole veel teada Riigikohtu motiivid, mispärast ei saa ma neid siin ka arvesse võtta.

Kuid võtame veel ühe näite: keegi pöörab mõnes asjas, ütleme püssiloo saami-

seks politsei ülema poole; politsei ülem on aga ametist vabastatud, kuid täidab siiski veel politsei ülema kohuseid; selle — s. t. ametist vabastatud politsei ülema korraldusel antakse luba välja. Küsimus, kas on tema järeltulijal või politsei peavalitsusel õigus seda luba tagasi võtta põhjusel, et selle korralduse on teinud selleks mitte kompetentne isik. Minu arvates — ei, sest loasaaja ei või teada sellest asjaolust. Lõpuks veel üks näide: maakonnavalitsuse poole pöörab jahiloo saamiseks politsei valve all seisev isik või isik, kes süüdi põllumajanduse seaduse (S. K. XII, 2. j.) § 321—357 rikkumises (ibid. § 326); maakonnavalitsus, teadmatuses olles neist asjaoludest, annab välja jahiloo. Küsimus, kas on temal õi-

gus nende asjaolude ilmsikstulekul väljaantud luba tagasi võtta? Minu arvates, ja, sest palujal pidi teada olema, et ta ei ole õigustatud jahiluba saama (põhiseaduse § 4 teine lõige, mille järgi „keegi ei või end vabandada seaduse mitteteadmise“). See motiiv (teadmine) oleks maksev ka eelpool toodud kodakondsusse vastuvõtmiste juhtumistel.

Neid näiteid vaadeldes ja eelpool toodud väidetele tugenedes, võiksime umbes järgmisi järeldusi teha: — administratiivvõim on õigustatud oma otsust muutma, kui see otsus on tühine; teisi mitteseaduspäraseid otsusi võib ta muuta, kui huvitatule isikule ei võinud teada olla tema kasuks tehtud otsuse mitteseaduspärasus.

Näpujälgede võtmise ümberkorraldamisest Saksenis.

Dr. Albrecht Böhme järele.

1. aprillil s. a. kaotasid oma jõu kaks puhtajalooliselt tähtsat korraldust: sise- ja kohtuministri määrus 12. juunist 1904. a. ja kohtuministri määrus 7. septembrist 1904. a. näpujälgede võtmise kohta; tähendatud määruste maksmapanekuga sai Sakseni osariik omal ajal esimeseks Saksamaa osaks, kus seati sisse näpujälgede võtmine ja üheks esimestest riikidest Euroopa mannermaal. Tsiteeritud määruste alusel oli näpujälgede võtmine sunduslik neilt isikutelt, keda arreteeriti ja keda ajutiselt mõnesuguste süütegude eest vahi alla võeti; peale selle võidi ärarippuvalt politseivõimude ning kohtuvõimude äranägemisest näpujälgi võtta ka teistelt isikutelt, kes olid kahtluse all kuriteo toimepanemises ehk kes kohtu poolt olid karistatud. Daktüloskoopiliste ülevõtete tegemine lasus kõige pealt nende linnade politsei asutuste ametnikkude peal, kuhu arreteeritu esialgu toimetati. Muudel juhtumistel tehti näpujälgede võtmine vangimajade ametnikkudele ülesandeks.

Nagu tähendatud, astus uus määrus näpujälgede võtmise kohta, mis siseministri ja kohtuministri poolt ühiselt maksva pandi, 1. aprillist s. a. jõusse. Uus korraldus ei näe küll veel põhjanevaid uuendusi ette, kuid siiski leidub temas palju uut, huvitavat ja tarvilikku. Halb on, et uue määrusega veel üldine, sunduslik näpujälgede andmine pole kõikide kodanikkude kohta maksva pandud, nagu

see, näiteks, on läbi viidud mitmes Lõuna-Ameerika riigis ja nagu seda kavatsetakse maksva panna ka Ameerika Ühisriikides (esialgu ainult sisserändajate kohta, pärastpoole kõikide elanikkude suhtes). See suur uuendus on nii viisi tuleviku hoolde jäätud, kus avalik arvamine näpujälgede andmise kohta kindlasti on teisele seisukohale asetatud, kui praegune; sest meil valitseb seltskonnas ikka veel sarnane arvamine, et häbistatav ja alandatav on kodanikule, kui tema peab oma näpujälgi politsei- või kohtuvõimudele andma. Alles maksmapandud määrus tahab siiski mitme uuendusega teed tasandada tulevasele suurele reformile. Sarnaste muudatuste hulka kuulub, näiteks, korraldus, mille järele näpujälgi võetakse kõikidelt neilt isikutelt, kelle kohta võib uurijatel võimudel arvamine tekkida, et nemad kuriteo paigal leitud asitõendusi sõrmedega on puudutanud. Üldse on uue määruse peasiht senini maksva korra puuduste kõrvaldamine ja nende isikute ringi laiendamine, kelledelt võib võtta näpujälgi. Teiselt poolt on näha, et uus määrus neid tegelikust elust saadud kogemusi kasutab, mis kauaaegne politsei tegevus daktüloskoopial alal on saavutanud ja et tahetakse asja edaspidi nii korraldada, et võimalik oleks alati ilma takistusteta väljamaa ja teiste Saksamaa osariikide daktüloskoopiliste büroodega ühendusse astuda ning vahetada näpujälgi ja teateid isikute kohta. Arvesse on võe-

tud muidugi mõista ka muudatused, mis on tingitud uue riigikorra jalule seadmisega ning kriminaalpolitsei ümberkorraldamisega Saksenis. Määrus on, nagu eelpool tähendatud, maksuma pandud siseministri ja kohtuministri poolt ühiselt, sest muidu oleks võinud tekkida ebaselge ja kindlusetu olukord.

Mis nüüd puutub määruse üksikasjadesse, siis tuleb tähendada, et näpujälgede võtmise süsteemi eesmärgiks on isikute kindlakstegemine näpujälgede abil, tagaotsitavate kuritegijate ja retsidivistide äratundmine ning kuritegude selgitamine. Nagu öeldud, on nende isikute ring laiendatud, kellelt võetakse näpujälgi. Siia kuuluvad peale ajutiselt vahi all võetud isikute (mõnede eriliste üleastumiste eest) ning eeluurimise all olivate veel kõik vangid. Just viimane korraldus täidab tühja kohta, mis endiste määruste tõttu tekkis ja palju segadusi sünnitas. Tulevikus ei või enam juhtuda, nagu seni ajani, et retsidivistid, keda esimeste kuritegude puhul ei võetud ajutiselt vahi alla ning keda ei peetud eeluurimise vangimajas, vabaks saavad, ilma et neilt oleks võetud näpujälgi. Senini võis juhtuda, et vana kuritegija, kes vale nime all tegutses ja kes võimude kätte langes, kohtu poolt karistati, ilma et endised kuriteod oleksid arvesse võetud, sest seda polnud võimalik teha — keegi ei teadnud, kellega tõelikult on tegemist. Ainus erand sellest üldisest korrast on tehtud poliitiliste kuritegijate suhtes. Üldse on Sakseni praktikas senini poliitiliste kuritegijate kohta väga tuntavad erandid tehtud mitmes suhtes, arvatakse isegi, et mõnel korral on erandite tegemise liiga kaugele mindud. Poliitiliselt kuritegijalt võetakse näpujäljed ainult siisugusel korral, kui põhjendatud arvamisega ollakse, et tema põgeneda katsub: see käib nii hästi ajutiselt kinnipeetavate, kui ka eeluurimise all olevate vangide kohta. Kui aga poliitiline kuritegija kohtu poolt karistatud, võetakse näpujäljed üldisel alusel ja üldises korras. Peab küll tähendada, et erand, millest praegu oli jutt, tegelikult elus on ilma suurema tähtsusega, sest põgenemise kavatsust võib alati ette näha. Kaugeleulatavamaid kergendusi daktüloskoopia mõttes aga ka poliitiliste vangide kohta pole enam ette nähtud. Edasi võetakse näpujälgi uue korra järele ka kasvatusmajade ja parandusmajade (alaealiste) kasvandikkudelt. 22. veebruari 1917. a. määruse järele võeti kõikidelt kasvandikkudelt nä-

pujäljed — see kord kaotati aga juba 1908. a. ära ning tulevikus tehakse daktüloskoopilisi ülesvõtteid ainult neilt kasvandikkudelt, kes on kuriteo korda saanud ehk mõnesuguste üleastumiste eest karistatud, ühe sõnaga neilt, kelle vastu võib huvi tunda kriminaalpolitsei. Sarnane osaline abinõu pandi maksuma pedagoogide tungival nõudmisel, kes ei tahtnud, et kasvandikud, kes ainult korraldusel elukommete tõttu parandusmajja sattusid, kes aga kriminaalseadustega veel pole vastollu läinud, saaksid ühele astmele seatud nendega, kes seaduste vastu eksinud ning kohtu poolt karistatud. Näpujälgi peavad käesoleva aasta määruse järele võtma ka tundmatutelt surnutelt ning isikutelt, kes ei suuda ametvõimude nõudmisel oma isikut dokumentidega ehk muu teel küllalt ustavalt tõendada.

Palju vaielusi on esile kutsunud küsimus, kas on õigus võtta näpujälgi neilt isikutelt, kes on asitõendusi puudutanud ehk kelle kohta kahtlus tekib, et nemad asitõendusi on puudutanud — lahkarmistate tagajärg selle küsimuse suhtes on igatahes see, et tihtipeale (väga mitmes Saksamaa osariigis, näiteks) ei võeta sarnastelt isikutelt näpujälgi. Uus määrus asub küsimuse kohta jaataval seisukohal; ollakse arvamisega, et võimudel see õigus on, arvesse võttes politsei õigust ja kohustust karistatavaid tegusid igakülgset uurida ja selgitada ning sarnane abinõu kuulub teiste jälgimise abinõude hulka; nende asjaolude tõttu jõuti ka otsusele, et sarnaste daktüloskoopiliste ülesvõtete tegemist võib määruse teel läbi viia.

Väga tähtis on ka küsimuse suhtes, millel võib näpujälgi võtta ja kellelt võib neid üldse võtta, üldine määrus, mille alusel võib politseivõimude, prokuratuuri ja kohtuvõimude äranägemisel daktüloskoopilisi ülesvõtteid teha ka teistel, määruses eriliselt mitte ette nähtud juhtumistel, kui sarnaste ülesvõtete tegemine pole vastolus politsei õigusega ning teiste maksivate seadustega. Uues määruses pannakse rõhku muu seas just selle peale, et daktüloskoopiliste ülesvõtete tegemine võib sündida politseilistel põhjustel — see on iseenesest tähtsam uuendus, mis täielikult puudus endistes määrustes ning mis sugune muudumine andis ennast aeg-ajalt õige teravalt tunda. Sarnase korra maksmapanekuga avaneb, näit., võimalus daktüloskoopilisi ülesvõtteid teha ka neilt isikutelt, kes mingisuguse kriminaal süüteoga ühel ehk teisel viisil on seotud, keda

aga ei saa vahi alla võtta ehk kellede vahi alla võtmisel pole mingit mõtet. Siia kuuluvad ka sarnased juhtumised, kus vaja on ühel ehk teisel põhjusel ülesand- jaid daktüloskopeerida; sarnane vajadus leidis muu seas alles hiljuti aset ühe isiku juures, kellel igasugused isikut tõendavad dokumendid puudusid, kes politseisse läks ning teatas, et teda on uimastatud ja tema käest tähtsad salajased dokumendid ära varastatud, mis kuulusid Berliinis asuvalle Läti saatkonnale. — Võiks veel ühte tähtsat isikute liiki nimetada, kellede suhtes uue määrusega samuti sunduslik daktüloskopeerimine sisse seatakse: see on lõbunaisterahvad. Nagu tegelik elu näitab, eriti suurlinnade viimaste aastate sündmused, juhtub võrdlemisi õige palju lõbunaisterahvaste tapmisi kas röövimise eesmärgiga, riiu või armukadeduse tagajärjel ehk ebanormaalsete kalduvustega isikute poolt. Tapetuid ei või tihti peale ära tunda, pea ja nägu on hirmsat moodi vigastatud ja purustatud — näpujälgede abil on aga võimalus kindlaks teha, kes on tapetu isik, mis omalt poolt arusaadavalt teeb kuritegijate tabamise kergemaks. Samuti, väljaminees analoogilistest motiividest, võib uue määruse põhjal daktüloskoopilisi ülesvõtteid teha ka vaimuhaigetelt, kes samuti tihti hukkuvad.

Mis nüüd puutub nendesse uue määruse osadesse, millistes käsitatakse näpujälgede võtmist, nende kasutamist ning saatmist keskkohhta, siis tuleks siin tähendada järgmist. Daktüloskopeerimine sünnib kohtuvõimude ja -asutuste juures vangimajade ja eeluurimise vangimajade ametnikkude poolt. Kes seda peab tegema administratiiv asutustes, selle kohta annab juhtnõore vastav ülemus. Näpujälgede võtmine sünnib igal juhtumisel ilma erilise ettekirjutusega ning võetakse ette politseiametnikkude poolt, kui kinnivõetu esialgselt toimetatakse politseipresiidiumi ehk mõnda teise politseiasutusse, muudel kordadel toimetavad seda kohtuministeeriumi vastavad ametnikud. Asutused, millede peale kriminaalpolitseilised ülesanded pandud, s. o. kriminaalpolitsi ja maa sandarmid, ei tee sarnaseid ülesvõtteid isikute suhtes, keda toimetatakse politsei arestimajadesse ehk kohtuministeeriumile alluvatesse vangimajadesse — ei taheta tegelikke kriminaalpolitseilise töoga koormata. Erandeid sellest üldisest korrast võib teha kriminaal-keskvalitsus. Kui ajutiselt kinnivõetu kriminaalametnik-

kude poolt jälle vabastatakse, tuleb ilmingimata daktüloskoopiline ülesvõte teha. Kui asutus isiku edasi saadab teise asutuse korraldusse ning isikult juba esimese asutuse poolt näpujäljed on võetud, peab sellest teisele asutusele kaaskirjas eriti teatama. Kohtu poolt vangimajas kinnipidamisega karistatud kuritegijaid peab daktüloskopeerima, see sünnib vastava vangimaja ametnikkude poolt isiku vangimaja toomisel. Muu seas on sarnastel juhtumistel ükskõik, kas vang on juba eeluurimise vangimajas daktüloskopeeritud või mitte. Erand tehakse siin ainult nende kuritegijate suhtes, kes eeluurimisel samas vangimajas viibisid, kuhu neid saadetakse karistuse ärakandmiseks.

Näpujäljed võetakse, nagu senini, erilistele näpujälgede vormulaaridele, mis meesterahvastele on teistsugused kui naisterahvastele, peale selle vajutatakse parema käe esimese sõrme jäljed veel isikukaardile. Murdvaraste ja mustlaste kohta valmistatakse kaks näpujälgede vormulaari. Vormulaari pöördele vajutatakse peale selle veel mõlema käe kämbla jäljed. Mis puutub kuritegijatesse, kellede kohta arvatakse, et nende tegevuspõld ei piirdu teatud kohtadega (n. nim. reisijad ja rahvusvahelised kuritegijad), siis võetakse neilt daktüloskoopilisi ülesvõtteid suuremal arvul: seda tehakse saatmiseks Sakamaa ja välisriikide vastavatesse büroodesse. Iga üksiku sarnase juhtumise kohta annab ettekirjutusi kriminaal-keskvalitsus. Isikukaardile tuleb märkida, kas isik vastuvaidlemata kindlaks tehtud või kas on mingi kahtlus olemas tema isiku kohta, missugusse kuritegija erialasse tema kuulub ning mis alusel tema kinni võetud.

Näpujälgede saatmine sünnib kõikide asutuste poolt üks kord nädalas daktüloskoopia keskbüroosse, mis asub Dresdenis. Kui keskkohas selgub, et isik seesama pole, kellena tema ennast üles andis, teatatakse sellest otsekohe asutusse, kus näpujälgede võtmine sündis. Kui on tege- mist mustlastega, reisijate ja rahvusvaheliste kuritegijatega, tuleb daktüloskoopiline ülesvõte ajaviitmata erilise kirjaga keskkohhta saata. Kui pärast selgub, et daktüloskopeeritud isik ei ole see, kellena tema ennast üles andis, teatatakse sellest otsekohe keskkohhta, et seal võimalik oleks näpujälgede vormulaaril ning isikukaardil vastavaid parandusi teha. Väga tähtis on korraldus, et kõik näpujäljed,

mis kuriteo paigal on võetud, saaksid viibimata daktüloskoopia keskk kohta saadetud. Selle juures tuleb sinna saata ühes näpujälgedega ka kahtluse all olevate isikute kohta lähemaid teateid. Nii pea kui süüdlane ehk kaassüüdlane on kindlaks tehtud ehk tabatud, peab sellest teatama Dresdeni keskk kohta.

Uue määruse järele on Dresdeni daktüloskoopia keskbüroo, mis kriminaal kesk-asutusele allub, ülesandeks näpujälgede vormulaare süstematiseerida, kuriteo paigal kindlakstehtud jälgede alusel kuritegija isikut kindlaks teha, teateid anda näpujälgede arhiivist ning vastavate sisening väljamaa asutustega ühendust pidada ja ühendusse astuda ning tarvilikke materjaale välja nõuda ning omalt poolt teistele saata. Politsei- ja vangimajade ametnikkude väljaõpetamine näpujälgede võtmises ja üldse jälgede kindlakstegemises kuriteo paigal lasub otsekohe kriminaal keskvalitsuse peal ning daktüloskoopilisel keskbürool pole sellega tegemist.

Ühenduses sellega võiks vast ehk veel tähendada, et Sakseni kriminaalpolitsei ametnikud on varustatud väikeste, märkusteraamatute suuruses alumiiniumist taskutega, millistes kõige tarvilikumad abinõud leiduvad niihästi näpujälgede, kui ka üldse jälgede kindlakstegemiseks kuriteo paigal. Igal aastal katsutakse kriminaalametnikke näpujälgede võtmises, samuti antakse igal aastal vähemalt kord kriminaalametnikkudele praktilisi näpunäiteid näpujälgede alal vastavalt sellele, kuidas see eriharju vahepeal on arenenud. See sünnib harilikult sandarmite ja kriminaalametnikkude ülevaatusel ja kontrollleerimisel. Selle tõttu aga omavad näpujälgede saatmised Dresdeni keskk kohta erilise tähtsuse, sest võidakse kindel olla, et näpujäljed tõesti hästi ja korrapäraselt on võetud, et ametnikud oskavad seda tööd teha. Muu seas tehti läinud aasta jooksul ainuüksi 160 murdvarguse ettevõt-

jat kindlaks ainult näpujälgede alusel, selle arvu seas on 19 juhtumist, kus süüalused ühe sõrme registratuuri abil kindlaks tehti, milles üldse 37240 kaarti. Pole tähtsuseta siin juures selle peale tähelepanu juhtida, et Saksnei prokuröörid on kohustatud (see korä seati sisse kriminaal keskvalitsuse nõudmisel) juhtumisel, kui protsessi ajal politseiametnikud peavad seletama, kuidas nemad kuritegija isiku näpujälgede alusel kindlaks tegid, nõudma, et asja harutamine sünniks kinniselt riigi julgeoleku huvides. Tähendab, Saksenis ei õpetata, nagu see mitmes teises Saksamaa osariigis sünnib, kuritegijaid ja tulevaseid kuritegijaid, kuidas tulevad ülesvõtted teha, mille peale peab rõhku panema jne., sarnane väljakoolitamine langeb ära. Kuidas vastuväitena seletatakse, et daktüloskoopia on sarnane ala, kus enam midagi juure õppida ei saa, siis ei vasta see tegelikule elule (tuleks arvesse võtta 160 juhtumist, millest üleval oli jutt!). Ka see väide pole põhjendatud, et kohtuistangu kinniseks kuulutamisega kuritegijate tähelepanu eriti veel daktüloskoopia peale juhitakse. Mitte ükski arusaaja kohtu esimees ei hakka istangu kinniseks kuulutamist sellega põhjendama, et harutusele tulevad saladused daktüloskoopia alalt, vaid öeldakse lihtsalt, et istang saab olema kinnine asjaolude tõttu, mis harutamisele tulevad.

Lõpuks veel mõned statistilised andmed. 1924. a. lõpul oli Dresdeni keskbüroos 213376 näpujälgede vormulaari. Kahtluse all olevatest isikutest sai 11495 isikut kindlaks tehtud, kusjuures 326 olid vale nime üles annud ning vale teateid oma isiku kohta avaldanud. Ainuüksi näpujälgede abil läks korda kaheksa tundmatu surnukeha kohta kindlaks teha, kes surnud on. Peeti ära 30 mitmetunnist loengut kriminaalametnikkudele ja sandarmitele näpujälgede võtmise ja nende tähtsuse kohta.

Politseiametnikkude elutingimustest maal.

Palgaseaduse põhjal arvatakse maal teenivate politseiametnikkude kuupalgast 10% ja linnades ja alevites teenijate palgast 5% maha.

Mahaarvamisi ei tehta Tallinnas, Nõmme alevis, Narvas, Valgas ja Petserimaal. Peale selle saavad linnas teenivad raiooni ülemad palka ühe astme võrra

kõrgemalt kui maal. Ei või ütelda, et palk praegusel ajal kusagil vastaks elu-õuetele. Puudust tunnevad niihästi linnades, alevites, kui ka maal teenivad ametnikud. Kuid õiglane ei ole see 5 ja 10% mahaarvamise vahekorä.

Lepime sellega, et Tallinnas, Nõmmel, Narvas jne. elu teiste Vabariigi maakoh-

tadega võrreldes kõige kallim on ja neis elukohtades mingisuguseid protsentuaalseid mahaarvamisi ei või teha. Teiste ametasutuste üks osa ametnikke võivad vabalt omale külades ükskõik kus talus, või kelle juures elukoha ja korteri valida, nagu ringkonna valitsejad, instruktorid ja teised. Politseiametnikul aga ei ole sarnast vaba elukoha valiku võimalust, ning nende elutingimused on sootuti teised — erandlised.

Teatavasti elavad politsei jaoskonna ülemad, raiooni ülemad ja kordnikud neile kindlaksmääratud kohtadel, ega või nemad omapead mööda elukohti muuta. Politseiametnikud peavad rahvale igal ajal kergesti kättesaadavad olema. Sellepärast seatakse politseiasutuste kantseleid neisse küladesse, asundustesse ja alevitesse, kus suuremad rahva liikumise keskkohad.

Meie teame, et linnades ja alevites peetakse kindlaksmääratud aegadel turgusid, kuhu igasuguseid saadusi ja toiduaineid müüjale tuuakse, kus rahvas ainetele hinna teeb ja kus aineid ostes ei puudu väljavalik.

On aga asundusi ja külasid-alevikke, millistel aleviõigused puuduvad, kus küll rahvas liigub, kuid turgusid ei peeta ja toiduaineid vabalt ei tooda müüjale, ehk kui tuuakse, siis liig vähesel määral, ning politseiametnikul pole aega valida.

Ei saa salata, et politseiametnik maal ringi sõites teinekord toiduaineid saab osta, kuid enamjagu nõutakse ainete eest siis rohkem kui linna ja alevite turgudel. Maal ollakse arvamisel, et ametnik saab suurt palka, tööd ei tee ja võib ka rohkem maksta. (On sarnaseid metsanurke!) Talumees armastab sageli öelda, et müüb hea mehe poolest omast jaost, et tal müügi jaoks polegi. Et müüja ka igakord turuhinda ei tea, siis mõtleb ta kaua ja lõppude lõpuks võtab 5—10 mk. naela pealt turuhinnast rohkem. Ametnik maksab hea meelega, teades, et norimine on piinlik ja tüütav.

Olen linnas pikemat aega teeninud ja hiljuti sügavasse maapõhja sattunud — sarnasesse alevikku, kus aleviõigused

puuduvad, turgusid ei peeta ja kus küla-meeste käest aineid tuleb manguda. Toon võrdluseks mõnede toiduainete hinnavahted siit ja endisest elukohast — linnast:

Siin leiva nael 9,5 mk., linnas 8 mk.

Siin sealihanael 50—65 mk., linnas 45—60 mk.

Siin või nael 100—150 mk., linnas 75—90 marka jne.

Küttepuude ja korteriga on lugu samasugune. Linnas maksin 3-toalise korteri eest 1000 marka kuus, siin maksan ühe-toalise korteri eest 1200 marka kuus.

Peab leppima ühe toaga, sest maju on vähe, tööstused laienevad ja korterite peale joostakse tormi. Metsakaupmehed, mitmet liiki ärimehed kipuvad asumisele ja pakuvad korterite eest kõrget hinda. Mäletan, peale üürilepingu sõlmimist oma elutoa peale, pakkus hambaarst selle eest 3000 marka kuus, tahtes kasutada kabinetti.

Kui mõni linna raiooni ülem arvab maaelu hobuse söögiraha 3000 margaga kuus parandada, siis eksib ta, sest hobuse ülespidamisega pole parem lugu kui oma ülespidamisega. Raioonid on laiaulatuslised ja eriti talveaegu ei saa ilma hobuse ametkohuseid täita. 100 margaga päevas ei sööda praegusel ajal keegi hobust. Kui on maalapike antud, siis saab muidugi hobusega läbi, harides põldu ja niites heina. Missugused füüsilised tööd võimaldavad kokkuvõttes oma ja hobuse ülespidamist kõrvalteenistuse näol. Samuti nagu raiooni ülem linnas ei saa aega otsekoheste ametkohuste täitmise juures muud tööd teha ega kõrvalteenistust pidada, nõnda ka raiooni ülemad maal ei leia aega maa harimiseks ega heina niitmiseks.

Nõnda on lugu elutingimustega maal, kus ametnikelt arvatakse 10% kuupalgast maha.

Usume, et igal ametkonnal on oma hoolitseja ülemus, kes tulevikus palkade normeerimise puhul oma alluvate eest kostab ja ebanormaalselt seisukorda valgustab. Hääl.

Asjaajamise lihtsustamisest politseis.

Väga palju on räägitud, kirjutatud ja nõu peetud asjaajamise lihtsustamise üle meie ametasutustes, muuseas ka politseiasutustes, kuid sellest kaugemale pole

jõutud. Kõik on jäänud „hüüdjaks hääleks kõrbes“. Asjaajamine käib endist rada, peale politsei ülemate poolt maksma pandud väikeste hõlbustuste. Et aga

politsei koosseise tunduvalt on kärbitud, siis on politseiasutustes töö veelgi suurenenud. Kõrvalseisjal ei võigi sellest töörohkusest õiget pilti olla, sest see on otse uskumata, missuguse suure paberisaju all seisavad politseiasutused, vähemalt kohapealsed.

Mõnikord vilksatab ajalehtis sõnum, et seal ja seal pole politseiametnik küllalt kiiresti kohale ilmunud ja seal ja seal on alustatud liig hilja juurdlust. Sarnaseid sõnumeid on rohkem maalt kuulda. Teinekord süüdistab ülemus, et juurdlus on pealiskaudselt toimetatud. Kui aga tähele panna, missuguse töö politseiametnik, cestkätt raiooni ülem, peab ära tegema, siis selgub, et hooletus või hoolimatus ei ole selle põhjuseks, sest mitmes kohas ikkagi korraga ei saa olla. Maal on mõnes kohas see üsna harilikuks nähtuseks saanud, et pea keegi ei maksa enne oma maksusid, kui politsei tuleb nõudma. See nähtus on peasjalikult tingitud kahest asjaolust. Esiteks: maksumaksmise tähtajad langevad suve peale — aeg, millal maainimestel kõige suurem rutt ja raha kõige vähem, sest rahasaagid langevad maarahval ikka rohkem sügise ja talve peale, kui oma saadusi turule viivad ja rahaks teevad. Teiseks: trahv viivituse eest on liiga väike. Mõnekümmemargaline trahv ei tee kellegile hirmu. Kuidas nõutakse nüüd neid maksusid sisse? Võtame, näiteks, keegi on jätnud oma isikumaksu, ütleme 100 mk., maksmata. Vallavalitsus saadab nõudmise politsei jaoskonna ülemale. See kirjutab võlakaardi oma lauajuhendisse, märgib selle kontrollraamatusse ja saadab raiooni ülema kätte. Raiooni ülem kirjutab võlakaardi uuesti oma lauajuhendisse; mitmekordse käimise järele nõuab viimaks raha sisse ja saadab jaoskonna ülemale ära. Jaoskonnas kirjutatakse rahasaamisest raharaamatusse. Ühtlasi märgitakse aga ka

lauajuhendisse kviitungi number, mille all raha vastu võetud vallavalitsuses.

Arusaamatuks jääb, mil otstarbel pidi raiooni ülem veel sellesama paberi oma lauajuhendisse kandma, mille tema allkirja vastu sai jaoskonna ülemalt, ja mis jaoskonnas oli nii kui nii juba sisse kirjutatud. Täiesti otstarbetuna osutub ka jaoskonnas raharaamatu pidamine. Seega sai 100 marga nõudmine politseiasutustes neljast raamatust läbi kantud ja veel mitmel korral: jaoskonna ülema lauajuhendist, kontrollraamatust, raharaamatust ja raiooni ülema lauajuhendist, peale selle veel raiooni ülema kviitungi raamatust. Kas ei oleks otstarbekohasem ja lihtsam, kui jaoskonnas peetakse ainult lauajuhend vastavate lahtritega, kuna raiooni ülem ei tarvitseks neid pabereid, mis jaoskonnast saadud ja sinna tagasi rändavad, oma lauajuhendisse sisse kanda? Sellega jääks ka hulk kasutu tööd ära. Suusõnalisi korraldusi meie ametasutustes pea sugugi ei tunta. Iga pisematki asja, mis võiks suusõnaliselt väga hästi ja palju rutem ära õiendada, armastatakse ikka kirjalikult teha, mille tagajärjel tuleb jällegi hulk asjatu tööd juure. Hiljuti seisis ajalehes sõnum, et Marokko kangelane Abd-ef-Krim pea kõik omad käsud ja korraldused annab suusõnal telefoni teel. See näitab, et ka suusõnaliste korraldustega küllalt võimsalt võib tegutseda. Kui vaadata politsei asutuste sissetulnud posti, mis järjest kasvamise tendentsi avaldab, siis tuleb tahtmata meele Verestshagini pilt „На Шипкѣ все спокойно“, mis kujutab lumetuisku Balkanidel, mis isegi vene tunni-mehe kinni tuiskab. Paber ähvardab ka meie politseinikke kinni tuisata. Oleks tungivalt soovitatav asjaajamise tõeliseks lihtsustamiseks samme astuda, sest muidu upuvad meil politseinikud paberite rohkusse. Koha peal ei saa enam pea sugugi oma initsiatiivi avaldada. H. V.

Ametlik osa.

Käsupkirjaga siseministeeriumile 7. novembrist s. a. nr. 69

on kandidaat administratiiv-ala kohtadele Villem Daniel vabastatud omalt kohalt ja arvatud ministeeriumi juure *(S. K. III kōide Kodanlise teenistuse seaduse § 149 märkus 1) politsei peavalitsuse ülemääraliseks ametnikuks politseikooli alal, arvates 1. novembrist s. a.

Kandidaadiks administratiiv-ala kohta-

dele on määratud õigusteadlane Viktor Rotenbork, arvates 1. novembrist s. a.

Kohtuministeeriumi koosseisudest on arvatud tema omal palvel Riigikohtu abisekretäär õigusteadlane Hermann Johani p. Kruus siseministeeriumi juure (S. K. III k. Kodanl. teenist. seaduse § 149 märkus 1) politsei peavalitsuse ülemääraliseks ametnikuks politseikooli alal, arvates 1. novembrist s. a.

**Politsei peavalitsuse ülema käsukirjaga
6. novembrist s. a. nr. 64:**

Siseministri resolutsiooniga 28. okt. s.a. on Petseri maakonna politsei 2. jaosk. ülem Mart Vatter kinnitatud Võru maakonna politsei ülema abiks 10. novembrist s. a. arvates.

Tartu maak. pol. 4. jsk. asjaajaja,
August Luik, sündis 16./29. sept. 1898. a.

Tartumaal Aakre vallas põllupidaja po-
jana. Hariduse omas Rõngu kihelkonna

Kriminaalpolitsei Narva jaosk. van.
ametnik E. Hansar'ile ja noorem ametnik
A. Piirisild'ile on määratud kummagile
5000 marka autasu hoolsa ja energilise te-
gevuse eest kuritegude jälgimisel, mille
tagajärjel kuritegijad tabatud.

koolis ja iseõppimise teel. 1916.—1917. a.
teenis Aakre vallavalitsuse sekretääri
abina, millisel kohalt lahkus Vene sõja-
väeteenistusse astudes. Kevadel 1918. a.
Lutsini vallutamisel Saksa okupatsiooni
vägede poolt, langes Luik sakslaste kätte
vangi, kust sama aasta suvel kodumaale
pögenes.

1. veebruaril 1919. a. astus Eesti kaitse-
väe teenistusse, võttis osa mitmetest la-
hingutest Marienburgi ja Põtalovo sihis.

1. novembrist 1920. a. peale on L. Tartu
maakonna politsei 4. jaoskonna teenistu-
ses, missugusel kohal kuni käesoleva
ajani vahetpidamata on püsinud. K. K.

Väljamaalt.

Uus Spunseri süsteemiline soomuskaitse.

Austrias pandi umbes poolteise kuu
eest katsed toime uue soomuskaitsega,
mis selle ülesleidja järele nimetatud
Spunseri kaitseks. Katseid toimetati Kag-
ranis sõjaväe laskeplatsil politsei, san-
darmite korpuse ning sõjaväe esitajate
juuresolekul. Katsed näitasid, et uus soo-
muskaitse võib keha hästi püstoli kuulide
vastu kaitsta, välja arvatud mõned suu-
rema kaliibrilised laskeriistad, nagu, näi-
teks, 9 mm. „Steyr“ püstol ning „Mau-
ser“ püstol. Sel puhul kinnitasid üles-
leidjad, et nemad paari nädala jooksul
uue mudeli demonstreerivad, mis kaitset
pakub ka nende suurema kaliibriliste kä-
sisõjariistade vastu. Novembri algul tehti
katseid uue mudeliga. Mudel ise on pa-
tenteeritud ning Am. Ühisriikide politsei
ja sandarmid on juba uute kaitsevestidega
varustatud, mis pakuvad kaitset rin-
nale, seljale ja külgedele nii hästi külma
sõjariistade kui ka tarvitusel olevate kä-
silaskeriistade vastu. Ka Saksamaa polit-
sei on soomusvestiga varustatud, need
on teise süsteemi järele valmistatud, ei
ole painduvad ning kaaluvad 7 kilogram-
mi, mis võrdlemisi suur raskus, kui ar-

vesse võtta, missugustel oludel kõige
enam tuleb soomuskaitset tarvitada. Vii-
mased katsed näitavad, et soomusvest
tõesti vastu suudab panna ka suure ka-
liibriliste püstolite kuulidele. Soomusplaa-
did, millistest koosneb uus kaitseabinõu,
õmmeldakse vesti sisse ning sel moel
võib soomuskaitset kanda, ilma et see
kellegile silma paistaks. Uus soomus-
kaitse kaalub kõigest 3½ kuni äärmiselt
4½ kilogrammi, ärarippuvalt kandja ke-
ha suurusel, see on minimaalsem ras-
kus, mis on senini soomuskaitse alal
kehale saavutatud. Austria politseile on
need soomuskaitse vestid tellitud, olgugi
ainult piiratud arvul. Tahetakse soomus-
veste anda kõigepealt nende ametnikku-
de tarvitada, kellel erilised ülesanded
täita: linna servades ning halvas kuulsu-
ses olevatel tänavatel patrulleerijatele
välispolitseinikkudele, kriminaalametnik-
kudele kuritegijate salkade arreteerimi-
sel jne. Kahtlemata suudab uus kaitse
inimohvrite arvu vähendada.

Pisarate gaas ja plakatid — kuritegijate vastu.

New-Yõrgis ei möödu ükski päev, mil
suuremaid murdvargusi toime ei panda.
Kõige enam kannatavad murdvaraste te-

gevuse all — mis ka arusaadav — kalliskivide kauplejad ja kullasepad. Viimased teevad omalt poolt kõik, mis vähegi võimalik, et kuritegijate tööd raskendada ja nende elu kibedaks teha. Hiljuti pandi ühes suuremas südalinnas asuvas kalliskivide kaupluses katsehäire toime ning demonstreeriti sissemurdmist, kusjuures uus abinõu murdvaraste vastu võitlemiseks tarvitusele võeti. „Vargad“ tormasid kauplusesse, sundisid püstolid käes kaupluses viibijaid käsi üles tõstma ning hakkasid tööle. Kui „vargad“ „käed üles“ karjusid, vajutas üks ametnik ühe salajase nupu peale ning terve ruum oli paari sekundi jooksul mingisuguse gaasiga täidetud, mis pisaraid silma ajas. Samal silmapilgul helisesid häirekellad, mis tänaval oleva publiku ning politsei tähelepanu oma peale tõmbasid. Vale „vargad“ olid gaasi mõju all sunnitud kiirelt kauplusest lahkuma ja tänavale jooksma — nii et katse uue abinõuga hüljalt õnnestus. Küsimus on nüüd muidugi see, kas on juhtumisel, kui tõsiselt katsutakse röövimist toime panna, keegi ametnikkudest just seal, kus nupp või nupud olemas ja kas tema tõsise hädaohu korral jätkub külma verd aparadi tegevusse seadmiseks, kuigi selleks on vaja ainult üks käeliigutus. Kuritegevus on praegu New-Yorgis nii suureks kasvanud ja varguste, murdvarguste, röövimiste, riisumiste jne. arv on niihästi öösel kui ka päeval nii kohutavalt kasvanud, et suuremad ärimehed sunnitud on (nagu, näiteks, reklaami tegemisel) ettevõtete eelarvetesse suuremaid summe võtma kuritegijate vastu võitlemiseks. See võitlus igasuguste abinõudega mitmesugusel viisil on nii mõnelegi suurkaupmehele eluküsimuseks saanud. Kõikides trammides, maa-aluste ja teiste raudteede vagunite seintel võib praegu näha plakatisid, milistega õpetust jagatakse kuritegijatele ja neile, kes kord kavatsesid kuritegijaks saada. Nii äratas viimasel ajal sarnane suur heleroheline plakat üldist tähelepanu, millele joonistatud kuritegija, kes otse püstoli ees seisab, mis suure kasvuga kordniku käes. Plakatil on järgmine pealkiri: Politsei ajab teid taga viimastesse peidupaikadesse. Ärge kalduge kõrvale õigest teelt! Varastamine, röövimine ja tapmine ei tasu end enam ära! — Kuid New-Yorgi publik kahtleb siiski, kas niisugused abinõud midagi suudavad parandada.

Nagu Arsène Lupin.

Mõne aja eest põgenes Pariisis üks tähtsam kuritegija; põgenemine ise oli nii kindlalt välja mõeldud ja nii hästi läbi viidud, et Pariisi ajalehed seda kuritegija ettevõtet Arsène Lupin'i tembuks nimetasid. (Arsène Lupin oli üks suurematest Pariisi murdvarastest: „murdvaraste kuningas“, kes kuulsaks on saanud Maurice Leblanc'i jutustuste tõttu.) — Vangimaja vanker vedas ühel ilusal päeval kella 12 paiku ühe kardetava murdvarga, kes Itaaliast pärit on, eeluurimise vangimajast kohtusse. Nagu see Pariisis harilikult sünnib, saatis vangi üks vangivaht, kes kutsari kõrval pukis istus (vanker ise on kinnine ning üks pannakse lukku). Kui vanker kohtuhoone ette jõudis ning vangivaht läks vankri ust avama, ei leidnud tema enam kuritegijat kohal! Tehti kindlaks, et kuritegijal läks korda vankri põranda kaudu põgeneda. Mehel oli korda läinud vankri põhjast paar lauda välja kangutada ning sel teel kaduda — ning suures linnas, kus tänavad inimestest kubisevad, ei pannud keegi põgenejat, kardetavat murdvarast tähele, mis seda enam tähelepanemise väärt, et sõit ainult läbi suuremate tänavate läks. Kõik uurimised ja katsed kuritegijat kätte saada on seni ajani ebaõnnestunud. Kuritegija pani omal ajal suurema pangavarguse toime ning mõisteti selle eest kahekümneks aastaks sunnitööle; vangimajas olles tungis tema ühele vangivahile kallale, mispärast tema pidi uuesti kohtu ette ilmuma. Sinna minnekul kaduski osav murdvaras.

„Olümpia kuningas“ maha lastud.

Nagu Inglise ajalehed teatavad, lasti hiljuti maha peale tõsise, seitsmetunnilise võitluse ja tulevahetuse — kaks väga kardetavat Greeka röövlit, kes kuulsa Olümpia mäe olid omale asukohaks valinud. Sellega on Lõuna-Makedoonia ning Põhja-Thessaalia isikutest vabastatud, kes pikemat aega elanikke terroriseerisid ja terve rea jultunud kuritegusid toime panid. Üks mahalastud röövlitest oli küll vist kõige julgem ja ühtlasi ka kõige verejanulisem kuritegija, keda Greekamaa üldse tunneb. Mees oli õige noor, kuid selle peale vaatamata on tema viimaste aastate jooksul mitte enam ega vähem kui 70 inimest ära tapnud. Tapetute seas on kõiksugused isikud: ohvitserid, sõdurid, sandarmid ja eraisikud.

Kui kuritegijal kahtlus tekkis, et keegi eraisik tahab teda ära anda ja tema asupaika teab, tappis tema ilma pikema järelmõtlemiseta isiku maha. Nagu tähendatud, asus mees Olümpia mäel ühes oma abilisega ning hüüti elanikkude poolt „Olümpia kuningaks“. Ümbruskonna elanikud, keda mõrtsukas igatpidi terroriseeris, kartsid meest nii, et mõned isegi ei julgenud ametvõimudele kardetava kuritegija asupaika teatavaks teha, kartes tema hirmsat kättemaksmist. Just elanikud takistasidki mõrtsuka kinnivõtmist politsei poolt, andes valetateid tema isiku ja asukoha suhtes. Selle kuritegija surmaga on nüüd röövimistele ja tapmistele selles Greekamaa osas lõpp tehtud.

New-Yorgi öölokaalide lõpp.

New - York on kuulus oma öölokaalide poolest, mis seatud sisse Pariisi eeskujul, kuid muidugi mõista hoopis suurejoonelisemalt, päris ameerikalikult. Nüüd aga tehakse nendele lokaalidele lõpp peale. Vaatamata mitmekordsetele politsei palvetele, ei suletud seni ajani neid lokaale, mis politseile väga palju ja väga tõsist tööd andsid. Nüüd lõpuks otsustas valitsus siiski lokaale sulda. Põhjuseks on alatasane eksimine keeluseaduse vastu. Politsei on võimetu võitluses salaalkoholi müümise ja tarvitamise vastu nii kaua, kui öölokaalid õitsesid, kes oma klientidelt müüdüd kauba eest sarnast hinda võtsid, et neil võimalik oli kõiki neid suuri rahaträhye tase

ebaõnnestunud ettevõtte tagajärjel olid otsusele jõudnud seadusvastasel teel saadud kahju tasa teha ja pealegi veel „puhast“ teha. Mõlemad salgasid esialgu oma kavatsusi, kuid võõrastemajas asuvates tubades toimepandud läbiotsimised andsid ülihuvitavaid tagajärgi. Teiste asjade seas leiti nende juurest erilised masinad, milliste abil võltsitud tshekkidele summa suurus peale löödi niihästi Inglis naeltes kui ka Ameerika dollarites. Pea kõikide Saksamaa suuremate pankade pitsatid, tähtsamate välismaade pankade pitsatid (muidugi mõista võltsitud), faksimileeritud allkirjad tähtsamate ettevõtete ja pankade juhatajatelt, suuremate tööstusettevõtete ja pankade kirjade plangid jne. leidusid kuritegijate korteris. Peale selle leiti veel suur hulk jällegi võltsitud soovituskirju, millistele olid pandud tähtsamate seltskonna tegelaste ja poliitilises ilmas tähtsate isikute allkirjad. Need soovituskirjad pidid kuritegijatele muidugi nende kavatsusi tunduvalt kergendama. Terve selle materiaali uurimisel selgus, et kuritegijatel peab veel Hamburgis olema abiline. Peale pikemaajaliste jälgimiste tehti kindlaks, et sarnane abiline on tõesti olemas ja et tema teenis ühes kõige suuremas Hamburgi äris. Teenistusse astus kelmide abiline ainult selleks, et temale usaldatud ametit kasutada allkirjade uurimiseks ning plankide varastamiseks ja võltsimiseks. Kui palju kuritegijad senini on juba kahju sünnitanud, ei ole esialgu veel teada, igatahes ollakse kindlal arvamisel, et

suure arvu peale ja selle peale, et iga kahe nädala jooksul keskmiselt 300—400 autojuhti arreteeritakse liig kiire sõidu

ja joobnud olekus sõitmise (keeluseaduse peale vaatamata!) eest ja umbes samal arvul võetakse neilt sõidulubasid.

Küsimused ja kostmised.

Nr. 1679. Lugeja V. L. Küsimused.

1. Tolliseadustiku § 446 rikkumises võetakse tolliseaduse vastu eksijaid politsei valve alla, kui nad tollinõukogu otsuse põhjal nendele määratud tollitrahvi ära ei maksa („R. T.“ nr. 45/46).

Kuidas tuleb talitada väljamaalastega, kes väljamaa laevadel teenivad, eriti laevakaptenitega, ja missugune võimalus oleks siin valve teostamiseks.

2. Tartu ülikooli seaduse § 110 põhjal on kõigist riiklistest ja omavalitsuse maksudest vabastatud kinnisvarad, samuti on ka tempelmaksust vabad kõik ülikoolile antavad ja õpetegevusega seotud palvekirjad („R. T.“ nr. 122/123).

Kas on tempelmaksust vabad paluja isikutele politsei jaoskonnast väljaantavad kodakondsuse tunnistused, ülikoolile ettenäitamiseks sisseastumise puhul, või kuuluvad nad maksustamisele ning kui suurel määral.

Vastused. 1. Valve teostamisel tuleb arvesse võtta tolliseadustiku („R. T.“ nr. 45/46 — 1923. a.) § 148.

2. Kodakondsuse tunnistusi ei saa politsei üldse välja anda (v. kodakondsuse seadus „R. T.“ nr. 136 — 1922. a.); see

kuulub siseministeeriumi ja teiste asutuste kompetentsi. Kõne alla võiksid tulla ära kirjad isikutunnistustest, mis tempelmaksust vabad tempeltariifi p. 19⁶ põhjal („R. T.“ nr. 71/72 — 1920. a.).

Nr. 1697. Lugeja nr. 12. Küsimus.

Kas politsei on kohustatud kodanikkudele perekonna- ja varanduslike seisukorra kohta tunnistusi välja andma, erasutustele ettenäitamiseks perekonna abiraha saamiseks, ja kas käivad tähendatud tunnistused tempelmaksu alla? Sest riigiametnikkude ja teenijate palved selles asjas on tempelmaksust vabad.

Vastus. Politsei korralduse („R. T.“ nr. 4/5 — 1920. a.) § 16 p. 8 põhjal on kohustatud. Tunnistused käivad tempelmaksu tariifi („R. T.“ nr. 71/72 — 1920. a.) p. 22/29 alla.

Nr. 1698. Lugeja H. V. Küsimus.

Kas politsei on kohustatud põllutöömisteeriumi ringkonna valitseja teadaandeid asunikkudele (et neil rendid maksmata) kätte toimetama? Jaataval korral missuguse seaduse põhjal.

Vastus. Politsei korralduse („R. T.“ nr. 4/5 — 1920. a.) § 16 p. 7 põhjal tuleks kätte anda.

Õiendus:

Eelmises „Eesti Politseilehe“ numbris E. Maddison'i artiklis „Väljamaalaste liikumise ja elukoha muutmise vabaduse

kitsendustest“ lehek. 692, teisel veerul, 29. real, tuleb lugeda „приговоренныхъ къ другимъ видамъ лишенія свободы...“

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**

Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d .

Tunpustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

K a r s, Bruno Jüri p., v. a. Võru vallaval. 11. 3. 20 a. nr. 1035. (33575)
K u u s, Oskar Jaani p., v. a. Nursi vallaval. 23. 3. 20 a. nr. 427. (33576)
L a k s b e r g, Ida Tõnise t., v. a. Päre vallaval. 26. 2. 20 a. nr. 176. (33727)
E l m i k, Johannes Karli p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 6. 11. 22 a. nr. 1512. (33729)

J ä r v e k ü l l, Jaak Jüri p., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 22. 12. 19 a. nr. 5802. (33730)

T a a r, Eva Annuse t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. nr. 5. (33731)

P i k a n t, Reet Else t., v. a. Pornuse vallaval. 18. 12. 24 a. nr. 93/150792. (33733)

P ä e r e n d s o n, Emmi Jakobi t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. 4. 1. 24 a. nr. 1202. (33734)

- Sepp, August Hendriku p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 23. 10. 20. a. nr. 9524. (33735)
- Tuksi (Johanson), Aliide Matsi t., v. a. Leebiku vallaval. 16. 1. 20 a. nr. 131. (33830)
- Veevers, Jüri Otti p., v. a. Taagepera vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 168. (33831)
- Täht, Robert Jaani p., v. a. Kuigatsi vallaval. 30. 1. 20 a. nr. 662. (33832)
- Kirschfeldt, Aliide Jaani t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 29. 5. 19 a. nr. 11193. (33911)
- Asur, Jaan Jaani p., v. a. Haapsalu linna pol. ülemalt 15. 12. 21 a. nr. 3506. (33912)
- Jakobson, Viktor Tooma p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 16. 12. 19 a. nr. 3626. (33913)
- Zeller, Johannes Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. 27. 11. 19 a. nr. 700. (33914)
- Busch, Karl, v. a. 29. 6. 20 a. nr. 10963. (33915)
- Koppel, August Tooma p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 6. 7. 25 a. nr. 1499/236950. (33916)
- VahTEL, Arthur Priido p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt nr. 158. (33917)
- Peterson, Karl Mihkli p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. nr. 949/231399. (33918)
- Kaamus, Vilhelmine Karli t., nr. 1214/219714. (33919)
- Pilt, Voldemar Gustavi p., v. a. Tallinna linna pol. 1. jsk. nr. 1638. (33920)
- Räbus, Johannes Jaani p., v. a. Tallinna linna pol. ülemalt 28. 1. 20 a. nr. 2625. (33921)
- Martin, Rudolf Jaani p., v. a. Tallinna linna pol. 1. jsk. 13. 12. 19 a. nr. 3368. (33922)
- Tenobert, Otto Mardi p., v. a. Tallinna linna pol. 1. jsk. 6. 10. 21 a. nr. 13553. (33923)
- Virtal, Oskar Tõnise p., v. a. Tallinna linna pol. 1. jsk. 30. 10. 23 a. nr. 1868/112018. (33924)
- Martinson, Marie, v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 10. 5. 20 a. nr. 10948. (34016)
- Vesterstrom, Johan Tooma p., v. a. Vormsi vallaval. 26. 8. 20 a. nr. 288. (34018)
- Turm, Anna Adami t., v. a. Ropka vallaval. 11. 2. 19 a. nr. 642. (34020)
- Heimann, Mathias Matsi p., v. a. Rikholdi vallaval. 31. 7. 21 a. nr. 729. (34019)
- Jakobson, Loviise Villemi t., v. a. Haapsalu linna pol. jsk. 24. 12. 19 a. nr. 616. (34021)
- Kelert, Liisa Tõnise t., v. a. Haapsalu linna pol. jsk. 26. 11. 19 a. nr. 690. (34022)
- Valk, Anita Gustavi t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 12. 2. 25 a. nr. 533. (34023)
- Maripuu, Karl Mardi p., v. a. Vao vallaval. 2. 6. 23 a. nr. 205. (34379)
- Grustam, Salme Karli t., v. a. Paasvere vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 386. (34380)
- Aasen, Voldemar Hansu p., v. a. Paasvere vallaval. 7. 2. 24 a. nr. 167. (34381)
- Velt, Friedrich Leena p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 20. 4. 23 a. nr. 6610. (34283)
- Petrov, Tiina Hansu t., v. a. Harku vallaval. 2. 3. 20 a. nr. 980. (34284)
- Peters, August Jüri p., v. a. Kihelkonna vallaval. 22. 4. 22 a. nr. 1376. (34285)
- Mõisar, Leena Jüri t., v. a. Nehatu vallaval. 27. 2. 20 a. nr. 570. (34286)
- Tihane, Ella Karli t., v. a. Rae vallaval. 23. 1. 25 a. nr. 63. (34287)
- Kotkas, Gustav Gustavi p., v. a. Kurna vallaval. 20. 12. 23 a. nr. 138. (34288)
- Kull, Jaan, nr. 8047. (34290)
- Klemmer, Karl Mihkli p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 17. 1. 21 a. nr. 13269. (34291)
- Kruuberg, Anton Karli p., v. a. Nehatu vallaval. 3. 11. 22 a. nr. 1565. (34292)
- Kuuskmann, Eduard Miku p., v. a. Nehatu vallaval. 30. 7. 24 a. nr. 554. (34293)
- Liiving, August Jaani p., v. a. Raudteede pol. ülemalt 17. 3. 20 a. nr. 8517. (34296)
- Repnau, Rudolf Priidiku p., nr. 591. (34666)
- Ots, Aliide Peetri t., nr. 1232. (34668)
- Linhein, Käsper Volmari p., nr. 117. (34670)
- Messek, Jaan Karli p., nr. 3862. (34671)
- Heilmann, Ida Joosepi t., nr. 801. (34672)

- Uustalu, Aleksander Tähvi p., v. a. Tallinna linna pol. sadama jsk. nr. 707. (35081)
- Juntson, Frieda Andrese t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. (35082)
- Kull, Johan Johani p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. nr. 4624. (35083)
- Brasche, Erika Benita Cristfriedi t., v. a. Juuru vallaval. (35084)
- Semei, Minna Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. (35085)
- Mitt, Vilhelmine Loviise Karli t., v. a. Rägavere vallaval. 1921 a. (35086)
- Detlov, August Hansu p., v. a. Tallinna linna pol. 4. jsk. 1925 a. (35087)
- Tensing, Evald Augusti p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. (35088)
- Miljonov, Ivan Ivani p., v. a. Tallinna linna pol. sadama jsk. 1924 a. nr. 501. (35089)
- Tenno, Peeter Johani p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. nr. 475. (35090)
- Trell, Johannes Juhani p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 1919 a. (35091)
- Vanatalu, Adele Johannese t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. nr. 1050. (35092)
- Jürgens, Liisi Mihkli t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. (35093)
- Zeich, Alfred Tõnu p., v. a. Tallinna linna pol. 2. jsk. 1924 a. nr. 753. (35095)
- Tinni, Johannes Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 27. 9. 22 a. nr. 18394. (35096)
- Kamradsis, Amilde Martini t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 8. 1. 25 a. (35097)
- Buldas-Bullers, Valentin Aleksandri p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 1925 a. (35098)
- Ilupmägi, Sinaida Gustavi t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 1921 a. (35099)
- Horst, Eduard Juhani p. (35100)
- Aljas, Helene Hindreku t., v. a. Kõrgesaare vallaval. 23. 11. 20 a. nr. 1073. (35113)
- Pielberg, Peeter Jakobi p., v. a. Kõrgesaare vallaval. 12. 1. 20 a. nr. 297. (35114)
- Mäeumbaed, Aleksander Peetri p., v. a. Kõrgesaare vallaval. 14. 5. 21 a. nr. 72. (35116)
- Espenberg, Gabriele Johannese t., v. a. Haapsalu linna pol. jsk. 5. 12. 19 a. nr. 1176. (35117)
- Leisberg, Toomas Simmu p., v. a. Emaste vallaval. 10. 1. 20 a. nr. 632. (35118)
- Schnur, Karl Karli p., v. a. Järve vallaval. 2. 4. 23 a. nr. 84. (35170)
- Sarrik, Elviira Rudolfi t., v. a. Erastvere vallaval. 29. 10. 22 a. nr. 1216. (35174)
- Hinn, August Johani p., v. a. Vana Antsla vallaval. 2. 3. 20 a. nr. 1039. (35176)
- Tonts, Olga Jakobi t., v. a. Vana Antsla vallaval. 23. 4. 20 a. nr. 1350. (35177)
- Anderson, Heinrich Heinrichi p., v. a. Tori vallaval. 20. 2. 23 a. nr. 45. (35178)
- Vaher, Mart Mihkli p., v. a. Järve vallaval. 28. 2. 25 a. nr. 69. (35179)
- Poljakov, Peeter Maksimi p., v. a. Vasknarva vallaval. 12. 5. 23 a. nr. 170. (35183)
- Schmidt, Johannes Peetri p., v. a. Tsooru vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 239. (35184)
- Saag, Marie Jakobi t., v. a. Tsooru vallaval. 21. 12. 19 a. nr. 325. (35184)
- Schmidt, Tiina Tohvri t., v. a. Tsooru vallaval. 28. 2. 20 a. nr. 605. (35184)
- Ilves, Marfa Peetri t., v. a. Tsooru vallaval. 3. 3. 20 a. nr. 690. (35184)
- Jänes, Karl Jaani p., v. a. Tsooru vallaval. 24. 12. 19 a. nr. 362. (35184)
- Nool, Alviine Peetri t., v. a. Tsooru vallaval. 10. 3. 20 a. nr. 779. (35184)
- Jack, Liis Antsu t., v. a. Tsooru vallaval. 21. 2. 20 a. nr. 572. (35184)
- Libba, Minna Danila t., v. a. Tsooru vallaval. 18. 2. 20 a. nr. 496. (35184)
- Hermelin, Lotti Madise t., v. a. Tsooru vallaval. 18. 2. 20 a. nr. 489. (35184)
- Reet, Johan Villemi p., v. a. Tsooru vallaval. 8. 12. 19 a. nr. 47. (35184)
- Kloumann, August Jaani p., v. a. Kalvi vallaval. 14. 11. 22 a. nr. 1854. (35186)
16. 1. 20 a. nr. 815. (35187)
- Tamm, Jenny, v. a. Varangu vallaval. 16. 1. 20 a. nr. 815. (35187)
- Nõmmik, Aleksander Joosepi p., v. a. Imavere vallaval. (35188)
- Stutenmeister, Johannes Joosepi p., v. a. Imavere vallaval. (35189)
- Leemann, Villem Matsi p., v. a. Kohila vallaval. 3. 3. 20 a. nr. 2512. (35193)
- Laasberg, Gustav Mihkli p., v. a. Jõhvi vallaval. 1919 a. (35195)

- Miilto p, Alfred Johannese p., v. a. Aaspere vallaval. 23. 2. 20 a. nr. 1410. (35191)
- Jakobson, Johannes Pearna p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 4. 4. 22 a. nr. 15711. (35194)
- Saatmann, Ruuben Joosepi p., v. a. Jõhvi vallaval. 1919 a. (35196)
- Tael, Oskar Jaani p., v. a. Ambla vallaval. (35197)
- Bergmann, Karl Johani p., v. a. Pärnu linna pol. jsk. 1922 a. (35198)
- Blagotschinova, Maria Georgi t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. (35201)
- Kalmus, Leena. (35202)
- Pent, Johannes Hindreku p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. nr. 11731. (35203)
- Jäärats, Jaan Jüri p., v. a. Taevere vallaval. (35204)
- Ool, Liisa Johani t., nr. 3490. (35205)
- Riimann, Johannes Jüri p., v. a. Lelle vallaval. 30. 3. 21 a. nr. 795. (35206)
- Tau, Magda Gustavi t., v. a. Kärkla vallaval. (35207)
- Riivik, Osvald Oskari p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. nr. 1514. (35208)
- Nõmm, Johan Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 1925 a. nr. 581. (35210)
- Lambahirt, Joosep Jakobi p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. nr. 10283. (35211)
- Oberfeldthut, Arthur Johani p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. (35212)
- Schroeder, Herbert Ludvigi p., v. a. Põltsamaa alevival. 21. 1. 25 a. nr. 329. (35213)
- Unas, Kustas Karli p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. nr. 12993. (35214)
- Videvik, Jusine Jüri t. (35215)
- Paan, Mihkel Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 1925 a. (35216)
- Treubeck, Helene Johani t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. (35218)
- Uustalu, Jüri Mardi p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 6. 12. 19 a. nr. 1915. (35219)
- Laasner, Elviine Hansu t., v. a. Raudteede pol. ülemalt 18. 11. 19 a. nr. 878. (35220)
- Ahonen, Jaan Madise p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 22. 7. 23 a. (35221)
- Ots, Anton Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. (35223)
- Suuder, Johannes Peetri p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. nr. 12449. (35224)
- Kerstik, Priidu Anni p., v. a. Tall. linna pol. sadama jsk. (35226)
- Holland, Johanna Mihkli t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1923 a. nr. 374. (35225)
- Viil, Otto Tõnise p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 1919 a. nr. 1441. (35227)
- Pahtmann, Oskar Peetri p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1922. a. (35228)
- Mäeots, Hans Matsi p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 23. 1. 25 a. (35229)
- Tamberg, Anna Karli t., v. a. Pärnu linna pol. jsk. (35230)
- Jürison, Jakob Magnuse p. (35231)
- Kruusik, Arnold Johani p., v. a. Tallinna linna pol. Lasnamäe abijsk. 1923 a. (35232)
- Erm, Johannes Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 28. 9. 23 a. nr. 1610. (35233)
- Arva, Johannes Jakobi p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 8. 12. 19 a. nr. 9686. (35234)
- Mettikas, Aliide Gustavi t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. (35235)
- Siim, Minna Nigulase t., v. a. Nõmme pol. jsk. (35236)
- Berg, Elisabeth Joosepi t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. nr. 1672. (35237)
- Schmitt, Hans Johani p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 20. 1. 20 a. nr. 8560. (35238)
- Einberg, Marie Joosepi t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. nr. 2857. (35240)
- Ebro, Ida Gustavi t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. nr. 10831. (35241)
- Pinka, Karl Hindreku p. (35242)
- Tamberg, Selma Mardi t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 25. 11. 19 a. nr. 270. (35243)
- Kalberg, Amalie Gotliebi t., v. a. Viimsi vallaval. (35244)
- Tammerich, Hilda Antoni t., ajutine isikutunnistus, v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. 1925 a. (35245)
- Kukke, Tiina Jüri t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. (35248)
- Kreland, August Gustavi p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 1920 a. nr. 12448. (35249)
- Palm, Eduard Pauli p., v. a. Saue vallaval. nr. 461. (35250)
- Kala, Hans Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 28. 1. 24 a. (35401)
- Andresson, Mart Jaani p., v. a. Oisu vallaval. (35402)
- Kluge, Marie Johani t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 3. 2. 20 a. (35404)

- Väli, Aleksander Johani p., v. a. Pihtla vallaval. nr. 300. (35406)
- Fridolin, Arnold Mihkli p., v. a. Viimsi vallaval. 1924 a. nr. 262. (35407)
- Lagendov, Johannes Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. nr. 8716. (35408)
- Saarmann, Jüri Jüri p., v. a. Kalju vallaval. 1920 a. nr. 1671. (35409)
- Jaakson, Marta Marie t., v. a. Keila vallaval. 1922 a. nr. 2247. (35410)
- Ilves, Nikolai Aleksandri p. (35411)
- Vaher, Villem Johani p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 19. 2. 21 a. nr. 13512. (35412)
- Kingsobek, Aliide Madise t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 1. 12. 19 a. nr. 10628. (35413)
- Kiselev-Ignatjev, Aleksei Vassili p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 5. 4. 22 a. (35414)
- Audova, Rosalie Mihkli t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. 1924 a. nr. 1893. (35416)
- Mäe, Johannes Jaani p., v. a. Vao vallaval. 2. 12. 20 a. nr. 1530. (35419)
- Kirsch, August Karli p., nr. 82. (34876)
- Tolpats, Ida Ado t., nr. 2599. (34875)
- Siibold, Mihkel Hendriku p., nr. 57. (34874)
- Reimus, Herman Augusti p., nr. 838. (34873)
- Tihanovski, Ivan Vassili p., nr. 1129. (34872)
- Selli, Aleksander Joosepi p., nr. 679. (34871)
- Zarskaja, Ekaterina Darja t., nr. 302/20455. (34870)
- Somelar, Anna Evdokimi t., nr. 647. (34869)
- Lumi, Marie Mardi t., nr. 1318. (34868)
- Mättik, Karoline Hansu t., nr. 521. (34867)
- Tiido, Liisa Hansu t., nr. 95. (34866)
- Päll, August Tõnu p., nr. 133. (34865)
- Tugi, Aliide Karli t., nr. 10548. (34864)
- Roos, Rosalie Mihkli t., nr. 808. (34862)
- Anijärv, Johannes Hendriku p., nr. 17738. (34863)
- Saar, Ella Jüri t., nr. 44. (34861)
- Avastik, Rosalie Vilhelmine Augusti t., nr. 963. (34860)
- Nigul, Anna Jaagu t., nr. 161. (34859)
- Truus, Peeter Mardi p., nr. 59. (34858)
- Kadak, Kadri Mardi t., nr. 321. (34857)
- Mäe, Juhan Hansu p., nr. 243. (34856)
- Toots, Anette Gustavi t., nr. 709. (34955)
- Kool, August Jakobi p., nr. 545. (34854)
- Saar, Eduard Jaani p., nr. 428. (34853)
- Rosenthal, Lilli Mardi t., nr. 81. (34852)
- Proos, Aurelie Juhani t., (34851)
- Härm, Vassili Filippi p., nr. 120.
- Leihter (sünd. Anveldt), Alviine Hansu t., nr. 132. (31600)
- Evert, Anna Jüri t., nr. 742. (31599)
- Persitsky, Nikolai Haritoni p., nr. 1355. (31598)
- Grossvald, Oskar Augusti p., nr. 397. (31597)
- Paas, Johan Jaani p., nr. 418. (31584)

KUULUTUS.

Politseikooli ülem teatab, et uute kasvandikkude vastuvõtmine politseikooli kõrgemasse klassi on alanud.

Kasvandikkudeks võetakse vastu laitmatute ja karskete elukommetega Eesti Vabariigi meeskodanikke, kes vähemalt keskkooli 3. klassi (9 õppeaastat) ehk endise Vene keskkooli 6. klassi või sellele vastava haridusega, sõjaväe teenistuses olnud ja täiesti terved.

Sooiavaldatajel tuleb palvekiri, kus paluja elukoht tuleb tähendada, ühes 20-m. tempelmargiga esitada isiklikult ehk kirjalikult Politseikooli ülemale (Tallinn, Lai tän. 48) kuni 5. detsembrini s. a. Palvele tuleb juure lisada: 1) lühike elulookirjeldus, 2) ära kiri isikutunnistusest, 3) hariduse tunnistus, 4) tunnistus karistamatuse üle, 5) teenistuskiri endisest teenistuskohast, 6) ära kiri sõjaväe vabastamise tunnistusest, 7) arstitunnistus ja 8) üks päevapilt.

Politseikooli kõrgema klassi kursus kestab 6 kuud. Kasvandikud saavad kooli poolt palka 4000 mrk. kuus; peale selle riidevarustuse, voodipesu ja prii korteri. Kasvandikud, kes kooli lõpetavad rahuloldavalt, määratakse teenistusse politsei raiooni ülemateks ehk sellele ametile vastavatele kohtadele. Kooli kasvandikud peavad peale kooli lõpetamist 2 aastat politseis teenima.

Kooli vastuvõtmine komisjoni poolt on 2. jaanuaril 1926. a., õppuse algus 4. jaanuaril 1926. a.

E. METS

Politseikooli Ülem.

Tallinnas, 11. nov. 1925. a.

KUULUTUS.

Väike-Maarja politsei jaoskonna ülem annab teada, et 11 detsembril 1925 a. kell 10 hommiku müüakse Vao vallas, Risu külas **enampakkumisel** Kristine Rebase päralt olev varandus, mis koosneb mitmesugusest majakraamist, põllutöö- ja sõiduriistadest, kahest hobusest, kolmest lehmast ja ühest värsikust, hinnatud 164750 marga peale riigi ja omaval. asutuste maksuvõlgade sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval.

Pakkumine algab hinnatud summast. Ärinal, 10 nov. 1925.

Jaoskonna ülem: F. KALM.